

International Journal of Kannada Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813
IJKR 2023; 9(2): 81-83
© 2023 IJKR
www.kannadajournal.com
Received: 01-02-2023
Accepted: 04-03-2023

ಡಾ. ಜೆಲುವರಾಜು
ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ
ಪಥ್ಯ ದಾಜೆ ಕಾಲೇಜು,
ಹೊಸಕೋಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು
ಗ್ರಂಥಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಕನಾಕಟಕ.
ಭಾರತ

ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳ ವಿಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳು

ಡಾ. ಜೆಲುವರಾಜು

ಪೀಠಿಕೆ

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತೆ ಪ್ರಥಾನ ಮತ್ತು ಮಾತೃ ಪ್ರಥಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆರಡೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜ ಮಾತೃ ಪ್ರಥಾನ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಬದಲಾದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮರುಷನ ಆಸ್ತಿಯಾದಳು. ಈ ಮೂಲಕ ಹಿತ್ತೆ ಪ್ರಥಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಮೂಲ ಮಾತೃ ಪ್ರಥಾನ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಘರ್ಷಣೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಎರಡಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮರುಷ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಗೊಂಡಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತೀಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯೆಂದರೆ ಮರುಷ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಪರಂಪರೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯೊಂದು ರೂಪಿತಗೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಈ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮರುಷನ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ದುರ್ಬಲೆ, ಕರುಣಾಮಯಿ, ಪಾವಿತ್ರತೆ, ಶೀಲ, ಲಜ್ಜೆ, ನಡತೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಮಲೆಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ.

‘ಚಾಮುಂಡಿಕವಟ್ಟಿ’ನಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯು ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖಿವಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಿಳಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಹಿಳಾಸುರನು ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದುಹಾಕಿ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನರ ಪಾಣಿಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಶಿವನಿಗೆ ಮಹಿಳಾಸುರನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಹೇಳುವಳು. ಆಗ ಶಿವನು

“ಪಾರ್ವತಿ ಈ ರಾಕ್ಷಸರು ಅಂದೇ
ನಮ್ಮೀಂದ ಬ್ರಿಮ್ಮೀಂದ ವರ ಪಡೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಇವುರನ್ನ ನಾನು ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೇ
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಲಿರೋ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಂದಂಗಾಯ್ದೆ
ನಾವಿವ್ರತ ಕೊಲ್ಲುದು ತರವಲ್ಲ ಅಂದವೇ ಮಾದೇವ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ”

ಹೀಗೆ ಶಿವನು ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದಿದ್ದಾಗ ಪಾರ್ವತಿಯು ಶಿವನಲ್ಲಿ ತನಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಮೂಲಕ ತಾನೇ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ವರ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೆಮಾರಿ ವೇಷವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾಳೆ. ರಾಕ್ಷಸ ಮಹಿಳಾಸುರನೊಂದಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿ ಹೋರಾಡುವುದನ್ನು ಶಿವ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ದುರ್ಬಲೆ, ಸಹನಾಮೂರ್ತಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪಾರ್ವತಿಯು ಮರುಷರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಹೋರಾಡುವಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.

ಆಗ ಶಿವನು : “ಅಯ್ಯಯೋ ಇಲ್ಲಿಗಂಟ
ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಕವಿತ್ತು
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಗವಂತ
ಹೆಣ್ಣ ಅನ್ನತಕ್ಕಂತ ಹೆಣ್ಣ ಜಲ್ವವನ್ನು

Corresponding Author:
ಡಾ. ಜೆಲುವರಾಜು

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ
ಪಥ್ಯ ದಾಜೆ ಕಾಲೇಜು,
ಹೊಸಕೋಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು
ಗ್ರಂಥಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಕನಾಕಟಕ.
ಭಾರತ

“ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿತಿ ನೋಡ್ದುರ್ದು” ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಪರಂಪರೆಯು ಒಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮೇಲಿನ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜ ಒಟ್ಟಿತ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸುಖ ಸಂಸಾರ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಗ್ರಹಿಕೆ ಈ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿದೆ.

‘ಮಾಲಾರು ಬಸ್ತಮುನ್ ಕವಟ್ಟು’ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಸ್ತಮು(ಮಲ್ಲಮು) ಪರಂಪರೆಯ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾಳೆ. ಕೆರೆಯ ಬಳಿ ಮುಖವನ್ನು ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾದೇಶರ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡ ಮಲ್ಲಮು ಅವನ ಮೇಲೆ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

“ಇವುನ್ನ ನಾನು ಮೋಯಿಸ್ತೇಕು
ನಾನು ಇವುನ್ನ ಕೂಡಬೇಕು” ಅಂತೇಇ
ಕೆರೆತಾವ್ಯೇ ಬಂದು ನಿಂತ್ತಂಡು
ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಾರುನ ಮೇಲೆ
ನೀರ ಎರುಚವಳಿ ಹಾದ್ರದ ಮಲ್ಲಮು
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ”

ಕೊನೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ನಿವಾಳಿದಲ್ಲಿ ಬಂದಾದರೂ ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪಣತೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಈ ಬಗೆಯಾದ ಲ್ಯಾಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬಸ್ತಮು ಇಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಪರಂಪರೆಯು ಇಂತಹ ಲ್ಯಾಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಅವಳನ್ನು ಸುಟ್ಟಿ ಭಸ್ತು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಪರಂಪರೆಯ ಸಾಕ್ಷಿತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮೃನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮೃನ ಬಳಿ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮೃ

“ಯತುಗಳ ಭಿಕ್ ಮುತುಗಳ ಭಿಕ್
ಆತಿ ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಿಕ್ ಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಭಿಕ್
ಕೇಳುವಾತನ ಭಿಕ್” ಅಂತೇಇ ಭಿಕ್ಷು ಸಾರ್ಥಿದಾರೆ.
ಮೂರುನ ಮೂರುಗಳ ಮೊಕವನ್ನು ನೋಡುಟ್ಟು ದೇವಮೃ
“ಇವರಾಬರುಣವೆಲ್ಲ ಚಿನ್ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುತ್ತು ರತ್ನವಲ್ಲ ಶಿವನೆ
ಬೇಕಾದವ್ಯು ಬಂಗಾರ್ಯ ಸಿಕ್ಕುಂದಂಗಾಯ್ದೆ
ಮೂರು ಜನಾನೂಪ ಕೋಟ್ಟೇಕಲ್ಲ” ಅಂತೇಇ

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮೃನಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆ ಹೇಳುವಂತಹ ಕರುಣಾಮಯಿ ಗುಣವಿಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ದುರಾಸೆ ಇದೆ. ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮೃ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರುವ ಕೂರತನದ ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಕೋಮಲೆ, ಮೃದು ಸ್ವಭಾವದವಳಂಬ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿ ಗ್ರಹಿಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾಳೆ. ಇಂತಹ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವದವರನ್ನು ಪರಂಪರೆ ಒಮ್ಮೆವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮೃನನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಜೀತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯ ಪರಂಪರೆಯ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತೀ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನು

ಗೌಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮರುಷನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನಕಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯ ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಂಡು, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ತೀಯರ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಸ್ತೀ ಪರವಾದ, ಸ್ತೀ ಕಾಳಜಿಯಿಳ್ಳ ಬಂದು ಜಳುವಳಿಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿತು.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸ್ತೀವಾದದ ಪ್ರೇರಣೆಪಡೆದ ಭಾರತೀಯ ಸ್ತೀವಾದವೂ ಕೂಡ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಜರಿತ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಬದಲಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸ್ತೀವಾದ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆಯಾದರೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಂಪರೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಳ್ಳ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಶಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂದಿನ ಸೀಯರು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉದ್ದೋಘವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಖಾಸಗಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕೌಟಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗಡೆ ಇನ್ನೂ ಮರುಷನ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಕೌಟಂಬಿಕವಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಇಂದಿಗೂ ದುರ್ಬಲವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಕೌಟಂಬದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಲ್ಯಾಂಗಿಕತೆ, ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಮೇಲಿನ ಹಿಡಿತ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಮರುಷರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ಉದ್ದೋಘಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೌಟಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿ ಬದುಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಂತಹ ಶೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಹಾಗೂ ಕೌಟಂಬದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಕುಂಡುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣಾಗುತ್ತೇನೆಂಬ ಕೇಳಿರಿಮೆ ಅವಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಗಂಡನ ವ್ಯಕ್ತಿಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಕೊನೆಗೆ ಗಂಡಿನ ಧೋರಣೆಯೇ ಸರಿ, ತನ್ನದೇ ತಪ್ಪ ಎನ್ನುವ ನಿಲುವು ಅವಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಾಗಿ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ವಿಮೋಚನಾ ಜಳುವಳಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆಯಾದರೂ ಕೌಟಂಬಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೆಂದರೆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಆಚರಣೆಗಳು ವಿವಾಹವಾಗಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅಧಿನತೆಯನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹದ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಗಂಡ ಸಂಮಾಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಗಂಡಿನ ಇಡೀ ಕೌಟಂಬವೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಮೂರೆದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚೌಕಟ್ಟು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡರೂ ಸಹ ಕೌಟಂಬಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಪರಂಪರೆಯ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಸಹ ಆ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಧ್ಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಂತಹ ಕೌಟಂಬಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೂ ಸಮಾಜದ ಟೀಕಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಅವಳಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಕೌಟಂಬಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮರುಪಾಡಿಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಇಂತಹ ಕೌಟಂಬಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರಿದ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಸಮಾಜವು ಗಂಡಬೀರಿ, ಅಹಂಕಾರಿ ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬುದಾಗಿ ತೆಗೆಳುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಸಹ ಪರಂಪರೆಯ ಸಿದ್ಧ

ಮಾದರಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮೇರಿದ ಸೀರೆಯರೆಂದರೆ ಪಾರ್ವತಿ, ಬಸ್ತಮ್ಮ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಮೊದಲಾದವರು.

ಇಲ್ಲಿ ಮರುಷ ಪ್ರಥಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಹೆಮ್ಮಾರಿಯೆಂದು, ಬಸ್ತಮ್ಮನನ್ನು ಹಾದರವದವಳೆಂದು, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನನ್ನು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೋಚುವ ಹಿಂದ ಹೆಂಗಸೆಂದೂ ಗುರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಪರಂಪರೆಯ ಸಿದ್ಧ ಮಾದರಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಆಧುನಿಕ ಸಂಭರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಸೀ ವಿಮೋಚನಾ ಆಶಯಗಳು ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ಫಲಕಾರಿಯಾಗದೆ ವಿಫಲಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಸೀ ವಿಮೋಚನಾ ಹೋರಾಟಗಳು, ಸೀಪರ ವಾದಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪಾರ್ವತಿ, ಬಸ್ತಮ್ಮ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಪರಂಪರೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಂತೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಭರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಮರುಷ ನಿರ್ಮಿತ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಮೀರುವ ಪ್ರಜ್ಞ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

‘ಸಂಕಮ್ಮನ ಸಾಲು’ವಿನ ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ಕವಟ್ಟಿವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ಮನ ನಿಲುವುಗಳು ಸೀ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ನೀಲಯ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿನು ಬೇಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅನುಮಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ‘ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ನೀಡು’ ಎಂದಾಗ ಸಂಕಮ್ಮನ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ತೆರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಜಿಟ್ಟಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆಯೇ ಹೊರತು ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಕಮ್ಮನ ಬಲಗೈ ಮುಟ್ಟಿ ಭಾಷೆ ನೀಡಲು ತಾನು ಅಂತಹ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು, ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಹೇಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಮಾನ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಎಂಬ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚಿನು ಬೇಟಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎಂದು ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ್ದಂತೆ ನೀಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ನೀಲಯ್ಯ ಸಮಾಜ ತನ್ನನ್ನು ತೆಗಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸಂಕಮ್ಮನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ, ಮಹಿಳಿರುವಂತೆ ಹಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕರುವಿರುವಂತೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದರೆ ಏನಾಗುವುದೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸೀಯು ಮರುಷನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನಣು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟ ಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ಮನ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹಂಬಲ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

“ನೀನು ಕಟ್ಟಿದ ತೆರುವ ತಕ್ಕಿಯ್ಯ
ನನ್ನ ಹಟ್ಟಿಂದಾಚೆ ಕಣವಯ್ಯ
ನಿನ್ನ ದಾರ್ಯ ನೀನು ನೋಡಯ್ಯ
ನನ್ನ ದಾರ್ಯ ನಾ ನೋಡ್ತೇನಿ
ನಾನು ಬಲಗೈ ಮುಟ್ಟಿ ಭಾಷೆ ಕೊಡುವಂತೆ
ಮಗಳಲ್ಲ ಹೋಗೋ ಯಜಮಾನ”

ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಷ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಟ್ಟಿಪಾಡುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೋಗೆಯಲು ಸಂಕಮ್ಮನ ಸಿದ್ಧಿಂದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ಮನಗಾಳಬಹುದು. ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ ತೆರವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸು ಎನ್ನುವ ಹಂತಕ್ಕ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಸೀವಾದವನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮನ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಪಾಪಿ ಜನ್ಮ ಹೋದರೂ ಸರಿಯೇ ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಸೀ ಸಾಫಿಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ನೀಲಯ್ಯ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ದೃಷ್ಟಿಕ ಶೀಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರೂ ಸಂಕಮ್ಮನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಕೊನೆಗೂ ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಅವಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನೀಲಯ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನಾದರೂ ಸಂಕಮ್ಮನ ಅಜಲ ನಿಲುವಿನಿಂದಾಗಿ ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನೀಲಯ್ಯನು ದನ-ಕುರಿ ಕಾಯುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಕಮ್ಮನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದುವಳೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಆತಂಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಸಂಕಮ್ಮನ ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಂತಹ ಕೀಳುಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುತ್ತೀರು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನಾದರೂ ಕಡಿಮುಬಿಡು ಆದರೆ ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ಹೀಗೆ ಮರುಷ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶೀಲ, ಬಾರಿತ್ತೆಯ ನಡತೆ, ಲಜ್ಜೆ ಮುಂತಾದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಂಕಮ್ಮನ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ನೀಡಿದರೆ ಮರುಷ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿಲುವು ಸಂಕಮ್ಮನದ್ದು. ಸಂಕಮ್ಮನ ಸಂಭರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮರುಷ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ನೀಲಯ್ಯನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೌಕಟಿನ್ನು ಮೀರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸಂಕಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಸಂಕಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಮರುಷ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ನೆಲೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿವೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಲೆಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರುಷ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಸೀ ಪಾತ್ರಗಳು ಮರುಷ ಪರಮಾಧಿಕಾರ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಬಂಜಯೊಬ್ಬಳ ಬವಣೆಯು ಹೃದಯ ಸ್ವರ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ಸಮಾಜದಿಂದ ಎದುರಿಸಬಹುದಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ವೈರುದ್ದುಗಳ ನಡುವೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶದ ದಾಂಪತ್ಯದ ನೆಲೆಗಳೂ ಸಹ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೀ ಮರುಷನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮರುಷ ನಿಯಂತ್ರಣ ಗೊಡೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸೀಯು ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿರುವಂತೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂಭರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಾಹ. ಶೀಲ, ವೈಧವ್ಯ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಅಗೋಚರಿಸುತ್ತಿಸಿವೆ. ಇಂತಹ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸೀಯ ಸ್ವಾನುಸಾರಗಳನ್ನು ಮನರ್ಥ ನವೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನವ್ಯ ಜಾನಪದ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಡೆ ಸೀಶಕ್ಕಿಯ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಂಪುಟ-1, 2 : ಪಿ.ಕೆ.ರಾಜಶೇಖರ.
2. ಕನಾಂಟಿಕ ಜಾನಪದ ಕಲೆಗಳ ಕೋಶ : ಪ್ರೊ.ಹಿ.ಚಿ.ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ.
3. ಸೀವಾದ : ಡಾ.ಬಿ.ಎನ್.ಸುಮಿತ್ರಾಬಾಯಿ.